

tă lume călăuziți de lumina adevărată care doar El ne-o poate oferi. De aceea, la fel, cu câtă necesitate natura aceasta are nevoie de un soare care mereu să ofere ce are ea nevoie, așa trebuie să fim și noi în raport cu Dumnezeu. El să fie Soarele care ne luminează când întunericul ne apasă, El să fie acea căldură de iubire care ne inundă după ce ne-am pocăit de păcatul ce ne-a făcut reci și împietriți la cuvântul Său și chiar dacă în toate zilele vieții noastre soarele mereu ne-ar zâmbi dar în sufletul nostru acel soare nu are cum să pătrundă cu razele lui pentru a readuce la viață ce este mort, de aceea avem nevoie de un alt Soare care întrece toate splendorile care este Domnul nostru Isus Cristos! Așa cum spune unul din-

tre marii scriitori: „Cred în Dumnezeu așa cum cred în soare, nu pentru că îl pot vedea, ci pentru că, datorită lui, toate lucrurile se pot vedea.” C.S.Lewis

Adelina Silaghi

A TRĂI ESTE HRISTOS

“Pentru mine, a trăi este Hristos” Filipeni 1:21

Fără Hristos, viața este o nerealizare. Este o întrebare fără răspuns, o dorință neîmplinită. Cu toate plăcerile ei trecătoare, ea rămâne o dezamăgire și o nemulțumire. Fără Hristos, trecerea prin această viață este singuratică. Dezamăgire permanentă, poverile sunt grele, nu este odihnă. Fără Hristos, viața este o sclavie față de păcat. Dacă îl înlături pe Hristos din viață, vei rămânea fără

dragoste, fără adevăr, fără vreun scop demn de preocuparea unui om. Când trăim în poftele firii noastre păcătoase, făcând lucrurile voite și gândite de firea păcătoasă, Biblia ne spune că suntem **“fără Hristos, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.”**(Efeseni 2:12) Chiar dacă nu realizăm tristețea viețuirii în păcat, cuvintele acestea sunt suficiente să ne arate adevărata situație, fără Hristos în lume.

Rodica Tincu

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Marti ora 18.00 Întâlnire familiile tinere
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă ora 17.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică ora 09.30 Pregătire pentru botez
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

**Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Roxana Tentiș
Tehnoredactare: Dan Matei

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Paiul din ochii altora**

pag. 3 **Primăvara**

“Sufletul binefăcător va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el.”
Proverbe 11:25

Cu câtă modestie a știut să vorbească apostolul Pavel despre experiența răpirii sale la cer, arătând în acest fel că privilegiul de care a avut parte nu era nicidecum meritul său, ci al Domnului.

Interesant este că ceea ce a auzit în timpul răpirii sale la cer au fost lucruri cu privire la care a primit interdicția transmițerii lor mai departe. La prima vedere, pare nedrept și frustrant să fi fost martorul splendorilor cerești, să auzi cuvintele lui Dumnezeu spuse chiar din rai și să nu ai voie să le faci cunoscute.

Pavel nu a explicat niciodată care este motivul pentru care Dumnezeu i-a interzis să vorbească despre lucrurile auzite acolo, dar s-a conformat întocmai instrucțiunilor primite.

Poate că era vorba despre lucruri pe care au voie să

INFORMAȚII INTERZISE

„Cunosc un om în Hristos, care, acum paisprezece ani, a fost răpit până în al treilea cer (dacă a fost în trup, nu știu; dacă a fost fără trup, nu știu; Dumnezeu știe). Și știu că omul acesta (dacă a fost în trup sau fără trup, nu știu; Dumnezeu știe) a fost răpit în rai și a auzit cuvinte care nu se pot spune și pe care nu-i este îngăduit unui om să le rostească.”

2 Corinteni 12:2-4

le audă doar oamenii care ajung acolo, nicidecum oamenii care vor ajunge în iad.

Poate pur și simplu Dumnezeu a tras perdeaua, acoperind în mod voit unele minunății ale raiului, ca să dorim să ajungem acolo, nu de dragul lor, ci de dragul Domnului.

Pe de altă parte, Dumnezeul nostru este infinit, astfel încât veșnicia va fi petrecută în contemplarea și cunoașterea naturii Sale.

Este oarecum înțeles de la sine că un asemenea Dumnezeu va fi îmbrăcat întotdeauna în mister, iar lucrurile pe care nu le știm despre El le vor întrece mereu pe cele cunoscute deja.

În ceea ce ne privește pe noi, departe de a fi deranjați de ceea ce nu se poate auzi despre lucrurile din rai, ca și copii ai lui Dumnezeu ne simțim atrași și mai mult de gloria cerească, de frumusețile ascunse de ochii muritorilor și mai ales de clipa întâlnirii cu Domnul gloriei.

Este adevărat că lui Pavel i-a fost interzis să vorbească despre lucrurile auzite acolo, dar, în realitate lucrurile auzite au putut fi cunoscute indirect prin

PAIUL DIN OCHII ALTORA

În ochii proprii nu te poți uita decât dacă ai o oglindă. În ochii altuia te poți uita ușor, pentru că n-ai nevoie de acest ajutor. Dacă eu nu îmi văd propriile slăbiciuni, să iau oglinda Cuvântului lui Dumnezeu, să-mi privesc ochii vieții lăuntrice și voi descoperi bârna (**Iacov 1:23-24**). Dar să ma uit cu *“băgare de seamă”*, căci astfel nu voi vedea nimic. Ocupându-mă cu proprii mei ochi, nu-mi mai rămâne timp să mă uit în ochii altora. “Un semn că eu descopăr paie în ochii aproapelui e că nu mă ocup de ochii mei, nu caut oglinda Evangheliei ca

viața de sfințenie și dăruire pe care aceasta a trăit-o pentru tot restul vieții sale.

Din nefericire, în zilele noastre a devenit o modă printre credincioși ca fiecare să se laude cu experiențele supranaturale pe care le-au avut cu Domnul sau pe care doar și-au închipuit că le-au avut.

Experiența lui Pavel ne învață că despre asemenea lucruri nu se vorbește, ci mai degrabă trebuie reflectate în trăirea unor vieți asemănătoare cu a lui Cristos. Nu poate fi nicio dovadă mai bună a experiențelor noastre cu El decât viața transformată de Domnul.

Este adevărat că nu ni s-au spus toate lucrurile despre rai, dar știm deja suficiente lucruri încât să se fi aprins în noi dorința arzătoare de a ajunge cu orice preț acolo, nu doar pentru a auzi secretele raiului, ci mai ales pentru a ne întâlni față în față cu Domnul, acela fiind sfârșitul cunoașterii în parte și începutul cunoașterii depline.

pastor Daniel Chereji

să mi-i privesc cu băgare de seamă și apoi să îmi dau toată silința să scot bârna din ei. O ce stare grea este aceasta!...Și apoi cum poți să vezi cu un ochi în care stă o bârna? Paiul pe care îl vezi în ochii aproapelui nu e decât bârna ta reflectată în ei. Nu voi avea nici o dezvinovățire în fața lui Dumnezeu în ziua judecății, cum că n-aș fi știut de bârna din ochii mei, când El mi-a lăsat Cuvântul Lui scris, această oglindă desăvârșită, care îmi arată nu numai bârna uriașă (faptele rele mari), ci și cel mai mic fir de praf

continuare pagina 3

continuare din pagina 2

(gândurile rele, atitudinile mele fățarnice și altele care mi se par mici).

“De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău?” Fiindcă avem în noi mecanismul proiecționii, care ne face să atribuim altora simțăminte sau idei inconștiente de la noi, asupra altor persoane, tăinuindu-le astfel adevărata lor natură și origine. Datorită acestui mecanism putem batjocorii pe alții pentru propriile noastre greșeli, înfrângeri și stări rele. A-ți vedea bârna în ochi e mai important decât a-L vedea pe Dumnezeu. Cu o bârnă în ochi nu-L poți vedea. Înteleptul evreu Hilel spunea: *“Nu-l judeca pe aproapele tău până n-ai ajuns tu însuși în situația lui”*.

“De ce vezi tu paiul din ochii fratelui tău?” E mai ușor să fii critic, decât corector. E mai ușor să fii câine care latră la o căsuță, decât cal care trage. E mai

PRIMĂVARA

Primăvara... tablou încărcat cu atâta culoare, viață și parfum încât chiar și trilul pășărelelor a reînviat și ne încântă în fiecare dimineță prevestind o altă zi plină de simfoniile lor, adăugând o notă în plus de frumusețe al acestui tablou. Privești mai departe și zărești plâpânda floare atât de maiestooasă în frumusețe încât te cucerește cu gingășia și delicatețea ei, e atât de delicată la atingere încât îi privești pleoapa fină, atât de pură și albă și știi că ploaia cea rece și grea cât de mult a rănit-o dar ea ca un viteaz

ușor de a distruge bunul nume, decât a făuri un caracter. Să critici ca fariseii poate oricine, dar nu oricine poate lucra stăruitor pentru a deveni om superior. Goethe spunea: *“Dacă fiecare ar mătura în fața casei lui, tot orașul ar fi măturat”*. R. W: *“Nu te îngrijii ce fac alții, și în treburile celor mari nu te amesteca. Ochiul să fie întâi îndreptat asupra ta și înainte de a muștra pe un prieten, muștră-te pe tine însuși.”*

Dacă vrem să ajungem la desăvârșire, dacă vrem să fim fericiți, să nu ne mai ocupăm de slăbiciunile altora, să nu mai privim paiul din ochiul aproapelui, ci să ne ocupăm de propriile slăbiciuni, să privim cu mare băgare de seamă în ochii noștri cu ajutorul Oglinzii Cuvântului lui Dumnezeu și apoi să mergem la Domnul Isus și El ne va curăți desăvârșit.

Emă Zaharie

e mereu primul vestitor al primăverii și cel mai însemnat. Mai privești la tablou și-l vezi stând atât de mândru pe cerul său dăruindu-ne cu atâta generozitate exact ceea ce avem noi nevoie: căldură și lumină. Inima-ți tresaltă de bucurie când îi simți atingerea sa călduroasă cum îți inundă sufletul încât ai dori să stai mereu la umbra sa iar casa ta să fie cerul său.

Acum, dacă am privi spre tabloul lumii spirituale, vedem că Dumnezeu cere să îi oferim locul convenit în viața noastră, adică în centrul vieții noastre la fel cum e și soarele pentru natură și pentru lumea întreagă. Domnul în splendoare și măreție dorește ca să ne așezăm la umbra aripilor Sale și să umblăm în aceas-

continuare pagina 4